

richt i sagen Karin Bautz mod AOK Baden-Württemberg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er det foreneligt med EF-traktatens artikel 59 og 60, at en medlemsstat, der har udformet sin sygesikringsordning efter naturalydelsesprincippet, og som lader den ambulante lægebehandling udføre af læger, med hvem der er indgået overenskomst, kun tillader refusion af udgifter til behandling hos læger, med hvem der ikke er indgået overenskomst, herunder ved behandling i en anden medlemsstat, i tilfælde af, at der ikke inden for ordningen med naturalydelser findes en behandling, der lever op til det almindeligt anerkendte niveau for faglig medicinsk viden?
2. Såfremt dette anses for at være en uretmæssig hindring for den frie udveksling af tjenesteydelser, spørges: Tillader de bestemmelser i EF-traktaten, at tysk ret — udover nødtilfælde — betinger refusion af udgifterne til selvforanstaltede lægelige ydelser af, at sygekassen forinden har truffet afgørelse om, hvorvidt behandling, som ikke er dækket af en overenskomst, er berettiget?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 6. november 2002 af Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Herne-West mod Savras Akritidis

(Sag C-462/02)

(2003/C 70/04)

Ved kendelse afsagt den 6. november 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 23. december 2002, har Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Herne-West mod Savras Akritidis forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er artikel 13, punkt B, litra f), i direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ allerede til hinder for, at en medlemsstat opkræver merværdiafgift af afholdelse af kortspil, hvis en tilsvarende virksomhed, når den udføres af godkendte offentlige spillekasinoer, er omfattet af en afgiftsfritagelse, eller er det endvidere en forudsætning, at kortspil, der afholdes andre steder end i kasinoer, på væsentlige punkter, som f.eks. med hensyn til maksimumsindsatsen og maksimumsgevinsten, kan sammenlignes med kortspil i kasinoer?

2. Kan den, der afholder kortspil, påberåbe sig afgiftsfritagelsen i henhold til artikel 13, punkt B, litra f), i direktiv 77/388/EØF?

⁽¹⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. december 2002 af Verwaltungsgericht Stuttgart i forvaltningsretssagen Inan Cetinkaya mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-467/02)

(2003/C 70/05)

Ved kendelse afsagt den 19. december 2002, indgået til Domstolens Justitskontor den 27. december 2002, har Verwaltungsgericht Stuttgart i forvaltningsretssagen Inan Cetinkaya mod Land Baden-Württemberg forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er et i Forbundsrepublikken Tyskland født barn af en tyrkisk arbejdstager, der har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked, omfattet af anvendelsesområdet for artikel 7, stk. 1, i Associeringsrådets afgørelse, når barnets ophold siden fødslen — og i hvert fald indtil myndighedsalderens indtræden — (oprindeligt) udelukkende har været tilladt af hensyn til familiens enhed eller — i tilfælde hvor der ikke kræves opholdstilladelse — opholdet ikke er blevet bragt til ophør alene af denne grund?
2. Kan familiemedlemmers ret til adgang til arbejdsmarkedet samt ret til fortsat ophold i henhold til artikel 7, stk. 1 (andet led), alene begrænses efter reglerne i artikel 14 i afgørelse nr. 1/80?
3. Indebærer idømmelse af ungdomsfængsel i tre år, at den pågældende endeligt har forladt arbejdsmarkedet og følgelig fortaber sine rettigheder ifølge artikel 7, stk. 1 (andet led), også såfremt der konkret er mulighed for, at alene en del af straffen kommer til afsoning, dog således at der i tilslutning til en førtidig løsladelse skal gennemføres en narkobehandling, og den pågældende ikke er til rådighed for arbejdsmarkedet i denne periode?
4. Fører henholdsvis det tab af beskæftigelse, som følger af idømmelsen af en tidsbestemt (ikke betinget) frihedsstraf, og den manglende mulighed for i tilfælde af aktuel arbejdsløshed at søge beskæftigelse, eo ipso til selvfor skyldt (O.a.: Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 omhandler den omvendte situation, nemlig at en Uforskyldt arbejdsløshed ikke fører til det omtalte rettighedstab.) arbejdsløshed som omhandlet af artikel 6, stk. 2, andet punktum, i afgørelse nr. 1/80, som ikke er til skade for de rettigheder, der følger af artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80?

5. Gælder dette også, såfremt løsladelse kan påregnes inden for overskuelig og rimelig tid, hvorefter den pågældende imidlertid først skal gennemføre en narkobehandling, ligesom tiltrædelse af en beskæftigelse først kan påregnes at kunne ske efter gennemførelse af en videregående skolegang?
6. Skal artikel 14 i afgørelse nr. 1/80 fortolkes således, at der under en retssag skal tages hensyn til en ændring til fordel for den pågældende, hvorefter der ikke længere kan gøres begrænsninger i dennes rettigheder ifølge artikel 14 i afgørelse nr. 1/80, når ændringen er indtrådt efter den senest truffe forvaltningsafgørelse?

Appel iværksat den 7. januar 2003 af Matratzen Concord GmbH, tidligere Matratzen Concord AG, til prøvelse af dom afsagt den 23. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-6/01, Matratzen Concord GmbH, tidligere Matratzen Concord AG, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-3/03 P)

(2003/C 70/06)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. januar 2003 iværksat appel af Matratzen Concord GmbH, ved Rechtsanwalt Dr. Wolf-W. Wodrich, Huyssenallee 58-64, D-45128 Essen, og med valgt adresse i Luxembourg, bistået af Patentanwälte Zenz, Helber, Hosbach & Partner, Huyssenallee 58-64, D-45128 Essen, til prøvelse af dom afsagt den 23. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-6/01, Matratzen Concord GmbH, tidligere Matratzen Concord AG, mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Ophævelse af dommen afsagt af Retten i Første Instans den 23. oktober 2002 i sag T-6/01 ⁽¹⁾.
- Indsigelsen, som den anden part i sagen for appelkammeret fremsatte den 21. april 1998 (Harmoniseringskontorets sag nr. B 32 500), forkastes.
- Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen for appelkammeret tilpligtes at betale omkostningerne ved sagens behandling i indsigelsesafdelingen og for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret såvel som sagsomkostningerne i første instans og i forbindelse med nærværende appelsag.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94; det anmeldte varemærke »MATRATZEN markt CONCORD«, der består af et figurativt element og tre ord, og indsigerens varemærke »Matratzen« ligner ikke hinanden, men er helt forskellige. Retten har ikke baseret sin bedømmelse på det samlede indtryk af varemærkerne og har dermed tilsidesat de principper, der fremgår af EF-Domstolens dom i sag C-251/95 (Sabèl). Konstateringen om, at det eneste karakteristiske træk ved anmeldte varemærke er ordet »MATRATZEN«, er ulogisk og strider mod enhver praktisk erfaring.
- Tilsidesættelse af princippet om de frie varebevægelser (artikel 28 EF og 30 EF); indsigelsen på grundlag af det ældre varemærke udgør et misbrug af en formel ret. Dette tog Retten ikke hensyn til i tilstrækkeligt omfang.

⁽¹⁾ EFT 2003 C 19.

Appel iværksat den 13. januar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 25. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-5/02, Tetra Laval BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-12/03 P)

(2003/C 70/07)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 13. januar 2003 iværksat appel af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Michel Petite, Anthony Whelan og Per Hellström, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 25. oktober 2002 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Første Afdeling) i sag T-5/02 ⁽¹⁾, Tetra Laval BV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans den 25. oktober 2002 i sag T-5/02, Tetra Laval mod Kommissionen, ophæves.
- Tetra Laval BV tilpligtes at betale Kommissionens omkostninger.